

Zondagmorgen 21 maart 2021

Wat gaat de tijd snel wordt vaak gezegd en dat is ook zo, want het is vandaag precies een jaar geleden dat de eerste 'Zondagmorgen' op de mail stond. Wat begonnen is als een koffiepraatje aan het begin van de pandemie om elkaar een beetje te steunen, is uitgegroeid tot een wekelijkse column en vandaag tellen we de 48^e 'Zondagmorgen'

We gingen een heel jaar door met het bijzondere paasgebeuren, kerstfeest en Sint Nicolaas. We maakten de jaarfeesten mee en de eeuwenoude gebruiken die later een christelijk tintje kregen. We vlogen door de jaargetijden en wat daar mee samenhangt. Er waren verhalen met een boodschap en verhalen die hoorden bij het evangelie van die zondag en af en toe iets heel anders. Bewust weinig over corona omdat we daar de hele dag al mee geconfronteerd worden. Toch wil ik deze column daarmee afsluiten.

Het is een stukje uit het programma 'Zin in Weekend' dat altijd eindigt met een gedachte uit de rijke traditie van de Dominicanen. Deze keer een mijmering van de Dominicanes Wolkje van der Veer:

'Om zich te beschermen tegen het water van de vloed gingen Noah, zijn zonen, zijn vrouw en de vrouwen van zijn zonen de ark binnen. Toen maanden later de duif losgelaten werd, kwam hij terug met een groene olijftak in zijn bek en Noah begreep dat het water van de aarde weg gezakt moest zijn.'

Omdat een groot aantal van mijn medezusters in het verzorgingshuis bij mij om de hoek woont, kom ik daar regelmatig. Angstig en stil is het daar geworden sinds de pandemie de wereld in zijn greep houdt. Iedereen zit achter zijn eigen voordeur in een zo'n klein mogelijke bubbel te wachten op andere tijden. Ik denk weleens, alle kamertjes zijn als kleine arkjes van Noah. Uit angst voor dat wassende water, die schadelijke ziekte die ons kan overspoelen, schuilen wij als in de romp van een schip.

Dat de sfeer vandaag heel anders is, merk ik op voordat ik een stap naar binnen zet. Het restaurant en de gangen zijn gevuld met mensen er wordt koffie geschonken er wordt gelachen. Nadat het verzorgend personeel in de afgelopen weken is gevaccineerd, zijn vandaag de bewoners aan de beurt. Nadat zuster Martha haar prik heeft gekregen, zit ze nog even een kopje koffie te drinken. Ze zegt met tranen in haar ogen tegen mij: "Het vaccin is de loopplank waardoor we de ark weer kunnen verlaten en na maanden van opsluiting krijgen we vandaag onze vrijheid, ons leven, weer terug. Lieve mensen, dit wens ik ook jullie toe zodat wij over een tijdje in vrijheid weer samen koffie kunnen drinken. Wil je de columns nog eens rustig teruglezen?"

Ga dan naar de homepage van de parochiekern LAM Gods

<https://lamgodsleiden.nl/nieuws/verzamelde-zondagmorgen-gedachtes>.

Ali van Leeuwen